

[Alfred Jensen.]

bruges penge, men hvor skal pengene tages fra? Derfor ville det forekomme mig mere rimeligt, om man havde landets ungdoms uddannelse for øje og anvendte pengene her-til, hvis man ikke kan finde ud af at anvende dem på den måde, som jeg går ud fra at flertallet af forsikringstagerne ønsker.

Vi må vende tilbage til sagen, når lovforslaget kommer til anden behandling. Så foreligger der vel nye oplysninger og måske momenter, som ikke kan iagttages her i dag.

Den fungerende statsminister (Kampmann): Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget. Jeg forstod på enkelte af de ærede ordførere, at de mente, man principielt burde tilbagebetale pengene, det ærede medlem fru Hanne Budtz ud fra juridiske betragtninger og det ærede medlem hr. Anders Andersen mere ud fra retfærdighedsbetragtninger — eller hvad man skal kalde det.

Vedrørende selve tilbagebetalingsspørgsmålet var begge de ærede ordførere inde på, at staten måtte kunne gøre noget her. Staten var så god til at kræve penge ind, sagde man, og så måtte staten også være god til at tilbagebetale penge. For en ordens skyld må jeg sige, at det er ikke staten, der skal tilbagebetale disse penge, det er forvaltningsnævnevne, og forvaltningsnævnevne har klart tilkendegivet både i 1955 og i 1957, at det anser det for udelukket at gennemføre en tilbagebetaling af overskuddet til de oprindelige bidragydere. Det er det, vi har måttet holde os til. Jeg har forstået, at man i udvalget ønsker at diskutere, om denne stillingtagen fra nævnet er rigtig, og det kan jeg ikke have noget imod.

Jeg forstår også — og det er for mig det afgørende — at når det har været drøftet og man er nået frem til et resultat, er begge de ærede ordførere enige i, at der bliver et ganske betydeligt beløb tilbage. Jeg tror, det bliver hele beløbet; de ærede ordførere tror, det bliver en del af beløbet. Problemet er så, til hvilket formål disse penge skal an-

vendes. Der har her gjort sig forskellige anskuelser gældende.

Sidste gang spørgsmålet var til drøftelse her i tinget, var der forslag fremme om, at en lang række formål skulle tilgodeses. Vi har inden for regeringen overvejet, om man kunne finde et formål, tinget kunne samles om. Jeg troede, det nordiske formål rummede en virkelig mulighed for at samle tinget. Jeg håber stadig, at denne mulighed må foreligge. Jeg synes, det ville være en smuk og god gestus af den danske befolkning, hvis vi kunne nå til enighed om at give pengene til dette formål. Jeg forstod på det ærede medlem fru Hanne Budtz, at man fra konservativ side ser med stor sympati på det formål, der her er stillet op, men jeg har også hørt under debatten her, at man mener, der er andre grupper, der særlig kunne trænge til beløbet. Der er nævnt bombeofrene fra Maglekildevej; der er nævnt de mennesker, der måtte udlevere deres våben, og jeg hørte det ærede medlem hr. Alfred Jensen nævne besættelsestidens ofre. Jeg er naturligvis meget villig til at lade diskutere i udvalget, i hvilket omfang disse grupper yderligere skal hjælpes. Jeg har det standpunkt, at viser det sig her, at man har handlet forkert, bør det være statens opgave at yde hjælp, og så er det ikke fortrinsvis gennem disse penge, det skal ske. Som sagt har spørgsmålet om hjælpen til dem fra Maglekildevej været behandlet af ombudsmanden, og jeg vil gerne i udvalget forelægge den erklæring, vi har fået fra ombudsmanden om denne sag.

Jeg håber, at de lidt hårde oplæg, der blev begyndt med, ikke skal udlægges derhen, at man ikke skal kunne tale sig til rette om dette lovforslag, således at vi kan nå et resultat, der kan samle os alle sammen.

K. B. Andersen: Jeg skal ikke trække forhandlingen i langdrag, hvad der ikke er nogen anledning til, heller ikke efter de bemærkninger, den højtærede minister har gjort.

Det ærede medlem hr. Anders Andersen